

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an **40** coroane. — Pe **șase luni**
20 coroane. — Pe **trei luni** **10** coroane.
 Ziarul spore Martis, Joia și Sâmbăta

Corespondențe

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefranțate se refuză. — Articlele nepublate nu se înipozită.

— Prețul inserțiunilor, după invocălă

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Program de lucru

III.

Organizarea noastră bisericească este în viață de prete și jumătate de veac. Am susținut proba de foc între imprejurările cele mai grele pentru noi ca biserică și ca națiune.

Dumnezeu a voit ca în fruntea bisericii noastre naionale să urmeze un om cu largi vederi, și cu proverbia răbdare și indulgență. De la 1875, până la 1898 cărja arhiepiscopală o a avut mitropolitul Miron Romanul, sub care s-a intrupat legea noastră fundamentală, statutul organic. A aplicat în intenție cel mai larg al cuvântului, statutul organic, această plăsuri a-Marelui Șaguna, a intrat în sângele și carnea noastră. Biserica oficială, cea mai chemată a conduce și da direcție sănătoasa spiritului, sub care s-a tradus în realitate, s'a pus în practică aceasta magna chartă a lui Șaguna, a fost însuși mitropolitul Miron cu vederile sale largi și liberale.

Cuvintele calde ale nemuritorului Alexandru Moosony, cuvintele calde, cu care a parentat în congresul electoral din 17 Decembrie 1918, sună și acum viu în urechile noastre și în inimile noastre.

Alexandru Moosony între altele zice;

Indeocheadă: impresionat am fost de cuvintele călduroase, ce le-am dedicat viei mele și multă felină nostru mitropolit Miron.

Congresul nici n'a înțărtit și împlinit trista, dar sacra datorină, când a părțințat îndemnul aceluia P. S. Tăle, încă în decursul acestor cînvîntări de deschidere a manifestă și din a sa parte duloi profund, în care lu lămbăză întrăgă mîtropolita nemuritorului nostru cap bisericesc.

Nobila și simpatica iconografă a acestui arhiepiscop din distins trăgește încă viață în inimile noastre și tuturor. Superior, caracter nobil, și desinteresat, fără devoția cu totă ființă să nu pună și bisericile sale, credințele tronului și patriei, el a cărmuit într-o imprejurări grele, aproape un pătrâr de secol biserică sa, cu multă înțelepicie, cu o scrupuloasă imbre de dreptate, cu totă blândete și abnegarena creștinăscă, ear în apărarea intereselor mult periclitante ale bisericii el a dovedit todeaua și în momentele critice, bărbătice, demnitate și tact. Astfel fericitul în Duminică, și-a asigurat un loc neperitor în inimile noastre ale tuturor, dar nu numai în inimile noastre, ci el și-a asigurat un loc distins, bine meritat, și în istoria bisericiei.

Mai departe.

Negreșit prosperarea bisericii depinde de salutara conlucrare a tuturor factorilor ei, dar dintre acești fără îndoișală factorul principal este todeaua capul bisericii. El dă așa zîndă rectiva întregii desvoltări a vieții bisericești; individualitatea sa determină în mare parte caracterul general și acelora desvoltări, și spiritul lui devine spiritual dominant în biserică. biserica este cel mai însemnat cel mai puternic

factor cultural al poporului nostru. El apartine cultură celor mai înalte interese ideale ale poporului nostru, cultura *intereselor religioase, morale, naționale și patriotică* și nu există pământească, care ar fi în sină să desvoile în serviciul acestor bunuri ideale ale vieții. Asupra întregii lui vieți, aspira întregii gândiri și simțări a poporului nostru, asupra întregii lui vieți suflarează o influență atât de adâncă, ca și biserică.

Această înaltă poență culturală a bisericii constituie deci propriamente valoarea neprepărată ce o are autonomia ei pentru popor și stat; căci biserică numai în depină a să libere, numai în depină posessione a autonomiei sale este în stare să împlinescă în depină măsură divină sau misiune culturală, spre fericeirea poporului și a patriei.

Si în adevăr fericiti ne putem numi putând constata faptul, că principiile fundamentale ale acestor autonomii sunt pe deplin, în modul cel mai perfect, acomodate înaltei misiuni culturale a bisericii.

Ca o piramidă puternică, pe baze largi, aşa se ridică organismul acestei autonomii, pe bazele celei noi ale sindicalității. În treptă și clădire, și spiritul patriarcal, încălzeste întreg acest organism de jos până sus. În culmea sa. Clerul și poporul, preot și mireni, stau pe toate planele în contactul cel mai înalt unui cu altul și prin neconținuta cooperare a acestor două elemente constitutive ale bisericii decurge într-un ritmul proces vital. În această autonomie ve-deștiul modern democratic cu spiritul vechiul creștinesc, patriarcal, spiritul libertății cu spiritul autorității, spiritul progresului pe toate terenele cu spiritul unui conservatism înțepenit. În toate așezările nestrămutăvare ale bisericii, aici vedem toate aceste principii și direcții, la aparență atât de contrarie, într-o legătură atât de fericită cum ea mai fericită nici să s'ar putea închiși, și cum ea de fapt, nu se poate sălăi la nici o biserică.

In acest armonios organism al autonomiei se razumă deci înaltă poență culturală a bisericii.

Si dacă la contemplarea acestei autonomii de o parte involuntar ni se imbuzăse cuvinte de gratitudine în graful nostru, cuvinte de gratitudine, cum le auzirăm din graful P. S. Tăle, cuvinte de gratitudine pentru înormătorul și genialul întemeietor al străvechiile noastre metropoli și a autonomiei ei, cuvinte de gratitudine și pentru acel bărbat de stat, condus îi din patriotism luminat, la cărui îndemn s'a înarcat în legături restabilirea și autonomia metropolei noastre; — stință de altă parte ni se impune tot atât de involuntar totodată și mareaude adevăr, care nicări și nici cînd n'ar trebui să se piardă din vedere, că nimenea nu poate pacătul în contra bisericii și așezămintelor ei nestrămutăvare, în contra libertăților și drepturilor autonome garantate prin lege, fără a păcălu și în contra intereselor vitale înseși ale patriei.

Astfel pătruns de sublimă, cerească misiune culturală a bisericii, astfel pătruns de nepreușă importanță și autonomie pentru biserică, congresul nu poate lipsi a sta la înălțimea chemării sale, când vorba și de eserțierea unui drept cardinal al acestei autonomii.

Am dat aceste juste aprecieri de oameni și de așezările, accentuate de un bărbat providențial al românilor, care

a fost genialul Alexandru Moosony, care a lăcrumat la alcătuirea statutului organic și la aplicarea lui.

Cuvintele acestea au fost rostite în zile mari, când sub conducerea episcopalului din Arad, de atunci, Ioan Mețianu, congresul era chemat să aleagă mitropolit.

Azi trecem prin zile mari, tocmai acuma se desbat în Sinaia trecreea noastră și intrarea în Marea biserică ortodoxă din România mare.

Constituirea bisericească de la Mănăstirea Sinaia

Din loc competent ni se dă spre publicare următorul comunicat oficial:

Din inițiativa In. P. Sf. Sale Părinților Mitropolit *Pimen* al Moldovei și Suceavei și Președinte al Sf. Sinod, în înțelegere cu Dl. Ministrul de culte al guvernului central, Dr. C. Angelescu, a avut loc la Sinaia o consfătuire de fruntași ai bisericilor din toate provinciile românești — clerici și mireni — și după discuțiunile următoare s'a convenit asupra următoarelor principii:

1. Să se decreteze unificarea ierarhică și canonica a bisericilor ortodoxe române din toate provinciile alipite patriei mame și anume să se înceapă această lucrare cu forul suprem de conducere bisericească, cu Sf. Sinod.

2. În virtutea acestui principiu de reintegrire, la cea mai apropiată sedință a Sf. Sinod, să fie convocată, ca membri de drept istoric și canonice, ai acestei înalte corporații, toți terorii bisericii ortodoxe române din provinciile României întregite.

3. În lucrarea de organizare bisericească pe baze canonice și autonome, din punct de vedere reprezentativ, administrativ, legislativ și judecătoresc, se ia punct de plecare pentru desbatere, Statutul organic al Metropolei ortodoxe române din Transilvania.

4. În scopul acesta, textul «Statutului organic» se va trimite autorităților bisericesti din toate provinciile spre studiu amănunțit și spre a indica toate modificările, ne care le vor afla de trebuință, având să-și înainteze fiecare proiecte sale, care vor forma obiectul de desbatere al unei viitoare consfătuiri.

Sinaia, la 25 Iunie anul 1919.

Din trecutul nostru bisericesc

Întâmplările se succedează azi în fuga automobilului și în sburatul aeroplanelui.

Trecem pe lângă și peste turnurile bisericielor noastre, fără a mai putea privi și în interiorul lor. Au fost ele lăcașuri sfinte, unde se aduna poporul în zilele de grele cercări ale persecuțiunilor din veacurile trecute, ascultau cu evlavie sfintele slujbe și admirau scenele zugrăvite pe păreti de pictori moșteni, cari au murit cu sufletul linistit, că au lucrat și ei pentru înfrumusețarea Casei Domnului.

Bisericele din bâtrâni au multe asemenea icone vechi, și multe inscripții de interes, care gravate în pictură, altel tează în lemn, așteaptă deschiderea.

Puteinile formele libere, ce mi-au rămas după lucrările de cancelarie, de găzetter, și de agonisitor pentru traiul familial, mi le-am dedicat de mult adunarii de date, *despre cartile din bisericele noastre, despre adunarea de date despre Antimise, ajungând cu notițele mele până la anul 1680 cu mitropolitul Iosif Budai.*

Sper că dacă mă va mai ţine Dumnezeu, le voi putea scoate la lumină întrumăreala lui Dumnezeu, și spre lauda prețimii noastre, care m'a ajutat la culegerelor.

Dau aici o inscripție dela biserica din Nucără, tracut Hategului, trimisă de parohul Ioachim Cerbiceanu, care se serveste la acea sfântă biserică de 46 de ani, și care și-a dat multă osteneală până o desemnat-o:

Anul 1779, Septevre zile 27

*Valuri multe ridică furtuna pe mare
 Mai vârsă gândul omului întru lucrarea ce are.
 Nu atâta grija și frica începutului,
 Cât grija și primejdia sfârșitului.
 Fie ce început de folu nevoie îl arată,
 Iar sfârșitul a tot lucru la plată.
 Laudătă hie a lal Dumnezeu putere,
 Care după început a și săvârșire.
 Și popo Simeon cu a sa zugrăvire
 Da lui Hs laudă și mărire.*

Inscripții de acestea mai sănt pe la bisericele noastre.

Trăim zile mari, se vor ridica biserici nouă spre mărièrea lui Dumnezeu, căci evlavie tot a mai rămas la poporul nostru vor dispărea bisericele noastre, și cu ele și multe însemnări din timpurile trecute.

Preotimea noastră va face bine, dacă va decopia și va trimite aici la consistoriu asemenea lumeri vechi.

Noi le vom descrifa, și le vom conserva pentru viitor, ca monumente vechi, despre evlavie și suferințele poporului nostru.

Sibiu, 15 iunie, 1919.

Matei Voileanu, ases. cons.

Școala românească din Basarabia

Învățătorul basarabean, Ioan Barcaru, scrie în Sfatul Țării:

E bine, cred, acum la finele anului scolar să aruncăm o scurtă privire asupra împrejurărilor, în care anul trecut școala din Basarabia a funcționat, că să vedem apoi dacă am ajuns la rezultatele care le așteptăm.

Dacă facem acest lucru, ni se infățează școala cîn sîr de neajunsuri încale, peste care a trebuit să treacă. Și aceste neajunsuri nimănui nu-i sănă mai cunoscute ca învățătorul, care în cursul anului a avut mereu și se luptă cu dănsile.

Prezențându-se la posturi după cursurile pedagogice, mulți din învățători au găsit școlile

în stare cea mai miserabilă: localurile murdare, ușile și geamurile stricăte, bâncile și scaunele dărămat, căci zemstevă cari și luaseră sarcina de a îngrijii scoli, nău fiind nimici pentru a întări acest neajuns.

Până înăuntru, la început pusă la cale de răuvolitorii neamului, cereau delă învățători ca lecturile să se înăuntru în rusește, sau cel puțin în *rusește și românește paralel*. Nu sună dacă pretuindeni în Basarabia la început astfel să stă lucruri, dar în satele așezate pe Prut, unde moldovenii în timp de 106 ani mereu au venit în atingere cu grâncările ruși și unde sunt oploșii atât de mulți strâini, așa a fost.

Dacă la toate acestea mai adăugim și lipsa de cărți, pe care la început am indură o, vedem că anul trecut școala a funcționat într-o situație din cele mai grele.

La ce rezultate am ajuns acuma, la sfârșitul anului? Cu toate neajunsurile, peste care am avut a trece, am dobândit rezultate, la care nici nu ne așteptam.

Copiii, într-un an, au căpătat astăzi știință, că nu puteau dobândi nici în 2–3 ani de școală rusească. La sfârșitul anului, nici nu-lu venea a crede, că copiii, cari își mangâie azulul cu canticile plăcute naționale și poezii măldure, frumos recitate, sănătate, cari la începutul anului spuneau că nu șiu nimic, său șiu nimic literale.

Până înăuntru, cari cu ocazia asăzării la cercurile culturale și la serbarele ce s'au dat la multe școli, au avut prilejul să vadă ce roade frumoase trag copiii lor de la școală românească, acuma nu numai că nu cer școală românească, dar sănătatea mulțumită cu cea națională și nu pot gasi *cavitate de mulțumire* pentru cei, prin a căror munca au dobândit această școală.

Și când leșind în stradă și Tânăr și bâtrân te întrebă:

«Die învățător, când o să mai faceți serbare?» te gândeai: ouă această sănătate, cari la început creau școala străină?

Da, sănătatea, însă pările lor despre școală națională s'au schimbat cu totul. Și dacă, într-un an plin de neajunsuri, școala națională n-a dat roade atât de bogate, atunci ce ne făgădește ea pe viitor, când aceste neajunsuri nu vor mai avea loc?

P. P. Carp

Despre seful conservatorilor scrie *Dacia*:
Nu mai este.

Telegraful nă-a adus abia ieri securia săre despre moartea castelanului de la Tibănești, dar *P. P. Carp* nu mai era demult.

În ordinea politică internă și externă răsposatul argumentare fusese reprezentantul demn și strălucit al unui trecut care să sfârșe. Partizanul teoriei omului providențial, a supra-omului teorilor germane, *P. Carp* era menit să fie un stârpinitor bun, un tiran cu înclinații părintești pentru cel altăi sub oblidurile lui și, desigur, dacă toți cei unuși să conducă soarta popoarelor ar putea avea mintea luminată și sufletul bun al castelanului de la Tibănești, democrația în vorbe și în fapt ar fi o nevoie cu mult mai puțină rezistență în omnirea întregă.

Ea dacă toți acei cari l-au înconjurat adesea cu un respect și o dragoste redusă, dacă toti acei ai căi au fost capabili să se ridice până la înălțimea de gândire și simțirea a sefului lor, până la corectitudinea, și sinceritatea și dezinse reau credințelor și acțiunilor lor, desigur că *P. Carp*, pe ci păti face mult mai mult decât a facut, pentru jura lui, care a avut nevoie de oameni.

Fiindcă nă-a putut avea oameni cari să-i înlesnească putința de a lucra așa cum înțelege el, Petre Carp a fost totușă viață un izolat, un urias izolat.

De aceea dintr-o viață politică lungă nu rămâne pe urme lui decât o pildă strălucitoare de *corectitudine și întransigență*, fără efecte în mediu social în care s'a produs.

Și tot de aceea cercetătorul viitor al vieții noastre publice va constata cu surpriză că oamenii cu mult inferiori, sub toate raporturile lui *P. Carp*, au lăsat pe urme loc o operă similară și politică mult mai mare.

Intransigent până la îndărătinicie, în politica extenuată el a rămas consecvent părerilor care alcătuiau oarecum un întreg, un crez de

politică internă și externă de aplicat României. Și până "n'ultimile clipe Carp a rămas stăpân de credință lor și, nelucrătorii ochilor, să-urmară mai departe gândul în izolare lui superbă.

In împrejurările de astăzi *P. P. Carp* s'ar putea spune că a murit prea tarziu, căci prea mult s'au desfășurat evenimentele ca să-l accentueze, desigur și pentru proprii săi ochi, grozava izolare în care se găsea.

In politica internațională ca și în cea internă, întregul sistem al politicei carpiste, produs în calculul și al raționii reci, s'a prăbușit sub lovitura unor elemente necunoscute și de neprevăzut.

Din tot nu rămâne decât un simbol și o amintire: *caracterul de granit al lui P. Carp.*

Si în România cea nouă, unde ne vor trebui să înțeleagă, amintirea lui va putea fi păstrată cu piețe.

Extras dinordonanța Nr. 21 și 25 (Modificată)

1. Vor fi considerați ca infractori:

a) Acei cari fără rea credință, prin locurile publice, gări, trenuri, pe străzi etc., vor comunica, colporta, comentia, în orice chip, stiri fie adevarăte, fie înmaginare, sau păreri relative la operațiunile de răsboi, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autoritaților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

b) Această infracțiune se va juudeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scop de a spiona, sau trăda, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare, în timp de răsboi.

CONVOCARE

D-nii membri ai comitetului «Uniunii profesorilor români din Ardeal, Banat și părțile ungurești» sănătate, să invitați la sedința pe ziua de Sâmbătă, 5 iulie n.º, la orele 10 a. m., în birourile «Asociației» din Sibiu.

Obiectele:

1. Reprezentarea Uniunii la congresul corpului didactic din întreagă România, ce se va înțeala în Iași, în zilele de 12–14 iulie a. c.

2. Adresa profesorilor brașoveni în chestia salarizării.

3. Alte obiecte, în cadrele cercului de competență al Uniunii.

Sibiu, 26 iunie n. 1919.

Andrei Bărseanu
președintul Uniunii profesorilor.

Cursuri organizate de resortul cultelor

Seria cursurilor organize de resortul cultelor în vederea trebuințelor școlare della toamnă a început. La 15 iunie s'au deschis la Cluj cursuri pentru pregătirea de profesori de liceu, școli normale, comerciale și civile. 500 de ascunsători urmează aceste cursuri. Legile le predau 32 profesori din toate provinciile românești (majestate din vecinătate regală). Tot acolo s'au deschis și cursuri pentru pregătirea profesorilor de muzică. Asemenea și un curs pentru studenții ce vor să învețe limba engleză și franceză, în vedere continuării studiilor la școlile superioare din apus.

La 29 iunie s'au deschis cursurile pentru învățători-ajutori la Săliște. Sunt înscriși peste 200 de iniști. Corpul didactic e alcătuit de seamea lui înzestrate cu elemente de aici și din România veche.

La 1 iulie se deschid cursurile de completere pentru învățători români dela școalele de stat din nordul Transilvaniei, la Balș-Mare, la Oradea-Mare. La ambele aceste cursuri s'au înscriși până acum aproximativ la 250 învățători.

Nr. 3659/1919 Plen.

Nr 111/1919 Prot. (143) 3-3

CONCURS

In temeiul conclusului sinodal Nr. 42 din anul curent și al Testamentului fericițului Ioan Popp, fost protopotor în Oradea-mare, prin aceasta se publică pentru două burse de către Lei 600 — *concurs* cu termen până la 1 August 1919 st. n., anume pentru studenți universitari din fundația „Ioan Popp”.

Concurenții să să dovească:

1. Că sunt români și spațiu mitropolitic greco-orientale române din Ardeal, Ungaria și Bánat.

2. Că părinții lor nu au avut ca să își poată susține la universitate din avereia proprie.

3. Că au purtat morală bună și au făcut în studii progres bun, ceea ce vor dovedi cu atestat de maturitate, respective cei inscriși la universitate cu *indexul*.

Preferiți vor fi cei ce studiază facultatea teologică ori filosofică, respective se vor inscrie la una din acele facultăți.

Întră condiții egale vor fi considerați cei înrudită cu fundatorile din familia Popp din Ponor și Bulzani din Fechtău, cum și în linia a doua cei din județul Biharea.

Petitionile, intrate după termin, nu vor fi considerate.

Sibiu, 3/16 Iunie 1919.

Consistoriu Arhidiecezan.

Nr. 48/1918.

(154) 2-2

Licitățune

Biserica ort. rom. din Capâlna, tracul 59 (cincizeci și nouă) jugăre pădure de stejar. Licitățunea se va ţine în 29 Iunie (12 Iulie) a. c., la 2 ore p. m. în sala școaliei confesionale din loc. Preful strigării 35.350 cor. Condițiile se pot vedea la oficiul parohial. Ceice voiesc a lăsa parte la licitație, trebuie să depună la episcopia parohială înaintea de a începe licitația 10% a prețului strigării.

Câpâlna, din sedința comitetului parohial, ținută la 9/22 Iunie 1919.

Ioan Negă,
președinte.

Partenie Colțen,
adm. par.

Nr. 3428/1919

(153) 3-3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III Vîta, din protopostieratul Lupșa, după ce la concursurile I-II nu s'a anunțat nici un concurent, în conformitate cu concluziul Sinodului arhidiecezan Nr. 55 din 1911 se publică nu concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Emisiunile impreunite cu acest post de paroh sănt cele făsionate în coala B. pentru congrău.

Concursule înzestrăte cu documentele cerute se trimisă în terminul deschis Consistoriului arhidicezan; iar concurenții — cu observarea prescrierilor din regulamentul pentru parohii — se vor înfățișa înaintea alegătorilor pentru a căntă, resp. a oficia și cuvântul și a face cunoștință și cu poporul.

Sibiu, din sedința senatului bisericesc la 28 Mai 1919.

Consistoriu arhidicezan.

Concurs repetit

Parohie de cl. II, Rodba, protopostieratul Agniti, declarându-se vacanță prin rezoluția Preverendului Consistoriu Arhidicezanul din 1 Iulie a. c. Nr. 7440 Bis., pentru întregirea ei, în sensul ordinului consistorial din 19 Martie a. c., Nr. 2198 Bis., se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Emisiunile sănt cele statovite în coala B. pentru întregirea veniturilor de stat.

Criteriile de concurs, înzestrăte cu documentele necesare, să se înainteze subscrizorii în termenul său indicat.

Concurenții, după prealabilă încovințuire a protopostierului, să se prezinte în vre-o Dumineacă sau sărbătoare în biserică din parohie spre a căntă și predica, eventual și celebrează.

Agnita, în 5/18 Mai 1919.

În conțelegere cu comitetul parohial:

Ionachim Muntean
protopop

La Librăria arhidicezană din Sibiu se află spre vânzare:

Cântece

pentru voce și piano de **Eduard D. Conta**.

I.

1. Oltul, poezie de O. Goga.
2. Singur, poezie de O. Goga.
3. Doina, poezie de O. Gospuci.
4. Reverie (Când amintirea 'n trecut), poezie de Eminescu.

Prețul 3 lei = 6 coroane.

II.

5. Dorurile mele, de O. Goga.
6. Peste văruri, de Eminescu.
7. Somnoiroasă păsările, Eminescu.
8. Dupăcătă vreme, Eminescu.
9. Scumpă dragă leiosoră, •••

Prețul 5 lei = 10 coroane.

III.

10. Seara de O. Goga.
11. Se bate mizoul noptii Eminescu.
12. Strigă ielea din grădină, •••
13. Lună Lună de Goga.
14. Ploaia cade •••

Prețul 5 lei = 10 coroane.

Expedată recomandat, porto postal 40 fil. :-:

În „Biblioteca meseriașilor români”

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfătat, fărtă în 5 nate (după o traducere a lui Ioan St. Salomie, preluată de T. V. Păcăian). — 60
 - Nr. 2. L.Nestrov: Prilejul, comedie din viața meseriașilor în donjă acte, socializată de Dr. Sib. Stancu. — 50
 - Nr. 3. Carol F. Pissu: Thărîr editor, iedureră pentru începători și pentru cei care vor să se ocupă cu editura, trad. de Radu P. Bartovici. — 60
 - Nr. 4. Ioan Lucean: Bucovina n'a învățat și umbila la țesut, sau Vîlădetul mamă. — 40
 - Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții, Partea I, Carierele economice, industriale și comerciale. — 60
 - Nr. 6. Victor Tordășianu: Agonizarea bănăescă a „Reuniunii sodaliilor români din Sibiu” în timp de 20 ani. Dare de seamă. — 120
- Se pot procură de la Librăria arhidicezană, Sibiu.

Biblioteca

Reuniunii române de agricultură din com. Sibiu

- Nr. 1. Tiperea viteior, de E. Brote K — 24
2. Trifoiul, de Eugen Brote. — 24
3. Prăisirea pomilor, de Dem. Comşa. — 24
4. Legea veterinară, de Inv. Muntean. — 80
5. Insoțirile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote. — 160
6. Cartea stuparilor săteni, de Reonu Simu. — 70
7. Povete pentru sărpărea găndacilor de Maiu. — 10
8. Darșa pe vinuri și favorabile (însemnările) ce facă legău în privința ei proprietarilor de vii. — 10
9. Povete pentru sărpărea împotriva găndacilor, cari sfidează magurii. — 10
10. Securitatea povățuirii în sfârșitul sezonului de cămp. — 10
11. Cursuri și îmbălituri oraii de bere. — 18
12. Vîlăret roman sau Noua cultură a viilor, de Nicolae Isai, învățător. — 70
13. Nutriția animalelor de casă, de Aurel Coscu. Op. premiat. Cu 6 ilustrații în text. — 160
14. Covîntul de îmburbătare pentru Serberase pomilor și a pasărilor. — 20
15. Monili, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kern. — 10
16. Dăile Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodog. — 25
17. Căteva rețe fecitabile în preparația delă state de Dr. Ion Bacur, medic. — 30
18. Nemicirea soarelor de cămp, traducere prelucrată după instrucție ministerială. — 20